

INLEDNING

I zonen kan allt hända

FRÅGAN ÄR om man stänger de andra ute – eller sig själv inne?

När "gated communities" nu även blivit aktuella i Sverige (läs veckans reportage på sidorna 10–13) så är vi ute på ett sluttande plan. Och frågan är då vad som väntar på oss där nere i mörkret.

För att få en aning om det så rekommenderar jag den mexikanska

filmen *La Zona*, av regissören Rodrigo Plá. Den gick nyligen på bio, kom i förra veckan på dvd och är en isande studie i mänskligt beteende.

Filmen handlar om ett gated community i Mexiko City som får besök av tre fattiga, unga killar som inte kan motstå frestelsen att ta sig in bakom murarna när strömmen går en mörk, regnig kväll. Naturligtvis slutar det illa, riktigt illa. Två av killarna – och av misstag en vakt – blir nerskjutna. Där efter startar en infernalisk jakt på den tredje, Miguel, som likt ett skadat djur skräckslagen jagas genom gränderna,

hela tiden bevakad av övervakningskamerorna. De boende som tycker att allt gått överstyr och att polis borde tillkallas, upptäcker nu att de är en försvinnande, obekvämt minoritet. I stället tar lynchmobben med dess mentalitet över.

NU INVÄNDER SÅ KLART vän av ordning att det här är ju en extrem situation i en extremt farlig och tätbebyggd stad, dessutom med en korrupt poliskår. Det går ju inte gärna att jämföra med – Limhamn! Victoria Park har dessutom inte ens några stängsel utan enbart "osynliga murar", som vd:n Unni Åström uttrycker det.

Men kärnfrågan är ändå vad som händer när man isolerar sig från det övriga samhället i ett privat, exklusivt område. När inbrotten ökar och de boende tycker att nu är det väl dags att öka säkerheten med kanske övervakningskameror, en mur, ett vaktbolag? Återigen, det sluttande planet.

Rodrigo Plá talar om själva området, La Zona, som huvudkaraktären i sin film. Det lever sitt eget liv.

Alla som funderar på att flytta till Victoria Park borde skickas på tvångsvisning av *La Zona*.

För sin egen skull.